

Daň z nemovitostí je historicky nejstarší daní pro svoji administrativní jednoduchost a z tohoto důvodu je stále doporučována Světovou bankou méně vyspělým zemím. Praxe vyspělejších zemí ale vypadá přesně opačně - daň z nemovitostí je složitá, nákladná a její podíl na příjmech států dlouhodobě klesá. O ekonomické efektivitě této daně je možné hovořit snad jen v případě daní z nemovitostí využívaných pro podnikatelskou činnost. Zajímavá je otázka efektivy daně z nemovitostí u obytných domů a bytů – stát zde zdaňuje to, co na druhé straně podporuje ze státního rozpočtu formou státních příspěvků u stavebního spoření a hypoték. Takovýto systém se zdá být zbytečně administrativně komplikovaný.

Problematickou je u daně z nemovitostí také otázka spravedlnosti – neboť daň z nemovitostí nerespektuje důchodovou situaci poplatníka a zdaňováno je vlastnictví nemovitosti bez ohledu na příjem a možnosti poplatníka.

V poslední době se daň z nemovitostí stala poměrně kontroverzní a často je diskutována její nízká výnosnost a vysoké náklady na její výběr, a tak se daň z nemovitostí stává předmětem spekulací o jejím zrušení nebo zvýšení.